

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. VII. Vt populus Mediolanensis Psalmos & Hymnos concineret,
institutum est Iustina persequente Ambrosium: à quo peractam, non sine
miraculis, translationem SS. Martyrum Gervasii & Protasii ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

C A P. VII.

Vt populus Mediolanensis Psalmos & Hymnos concineret, institutum est Iustinā per sequente Ambrosium : à quo peractam non sine miraculis translationem SS. Martyrum Gervasii & Protasii, recenset.

1. **N**on longe cœperat Mediolanensis Ecclesia, genus hoc consolationis, & exhortationis celebrare, magno studio fratrum concinentium vocibus & cordibus. Nimirum annus erat, aut non multo amplius, cum a Iustina Valentiniani regis pueri mater, hominem tuum Ambrosium persequeretur hæresis suæ causa, qua fuerat seducta ab Arrianis. Excubabat pia plebs in Ecclesia, mori parata cum Episcopo suo, seruo tuo. Ibi mater mea, ancilla tua, solitudinis & vigiliarum primas partes tenens, orationibus vivebat. Nos adhuc frigidi à calore spiritus tui, excitabamur tamen, civitate attonita atque turbata. Tunc Hymni & Psalmi ut canerentur, secundum morem Orientalium partium, ne populus mœroris tædio contabesceret, institutum est : & ex illo in hodiernum retentum, multis jam ac pene omnibus gregibus tuis, & per cætera orbis imitantibus.

2. Tunc memorato antistiti tuo per vi sum aperiisti, quo loco laterent martyrum corpora b Gervasii & Protasii, quæ per tot annos incorrupta, in thesauro secreti tui reconsideras: unde opportune promeres, ad coërcendam rabiem femineam, sed regiam.

Cum

Cum enim propalata & effossa, dingo cum honore transferrentur ad Ambrosianam basilicam : non solum, quos immundi vexabant spiritus, confessis eisdem dæmonibus sanabantur : verum etiam quidam plures annos cæcus civis, civitatique notissimus, cum populi tumultuantis lætitiae causam quæsisset atque audisset, exilivit, eoque se ut duceret, suum ducem rogavit. Quo perductus impetravit admitti, ut sudario tangenter fereretur *preciosa in conspectu tuo mortis sanctorum tuorum.* Quod ubi fecit, atque admovit oculis, confessim aperti sunt. Inde fama discurrens, inde laudes tuæ ferventer lucentes, inde illius inimicæ animus, et si ad credendi sanitatem non applicitus, à persequendi tamen furore compressus est. Gratias tibi Deus meus. Vnde, & quo eduxisti recordationem meam, ut hæc etiam confiterer tibi, quæ magna oblitus præterieram?
c Et tamen tunc, cum ita fragraret *odor un-*
Cant. i, 4. *guentorum tuorum*, non currebam post te; & ideo plus flebam inter cantica hymnorum tuorum, olim suspirans tibi, & tandem respirans, *d* quantum patet aura in domo fœnea.

N O T. A E.

- a) *Iustina*) de ejus hac in Ambrosium persecutione & causis vide Baron. qui antiquitatem quoque Psalmos & Hymnos concinendi in Ecclesia, egregie defendit.
- b) *Gervasii & Protasii*) quorum Festum colit Ecclesia 19 Iunii. V. Baron. in notis ad Martyrologium Romanum, ubi probabiliter concludit eos passos temporibus M. Aurelii Antonii, & Lucii Veri Imperatorum, post annum nonum Imperii eorum exerto iam bello Marcomannico. Quare per 200 & amplius annos, incorrupta Sanctorum

A.C. 386.

A.C. 384.

- rum horum corpora mansisse necesse est, ut merito id prodigiī loco memoret S. D. Dicti enim imperatores, cœperunt imperare A.C. 163. Hæc vero translatio refertur à Baronio A.C. 387. apud quem V. plura. Meminit de eadem sæpius lib. 22. de alibi Augustinus. Civ. Dei
- c Et tamen tunc, &c.) tempore hujus translatio- cap. 8, & nis, Augustinus adhuc Cassiciaci morabatur, Serm. 39. ideoque ait se nondum cucurrisse post Deum, baptis- de div. mum nempe adhuc differendo: quam moram cap. 5. videtur deflere, et si forte culpabilis non fuerit.
- d Quantum patet aura in domo fœnea) corpus suum intelligit, omnis enim caro fœnum, cuius angustiis Isai. 4, 6. velut coarctabatur, fervore divini amoris, & Christianæ Psalmodiæ suavitate inflammatus.

V S V S.

1. Elucet Psalmorum & Hymnorum utilitas ad pietatis affectus concitandos, de quo iterum inf.
2. Apparet veteris Ecclesiæ devotio erga SS. I. 10. c. 33. Martyrum reliquias, divinis etiam miraculis testata, quæ S. D. refert. Quod si fidem iis abrogant Sectarii, non meliores se esse ostendunt Arianis, qui hæc ipsa Catholicæ fidei, & SS. Mar- Serm. 91. tyrum testimonia spernebant, uti liquet ex S. Ambrosio. Si vero credunt, ergo fateantur cultum reliquiarum & invocationem Sanctorum non repugnare veræ fidei, Deus enim non potest confirmare falsum cultum & idololatricum prodigiis, cum sit Deus veritatis, & idololatriæ non solum hostis, verum & vindicta. Nec ratio permittit suspicari, quod permiserit tantos Ecclesiæ Doctores Augustinum & Ambrosium, diabolis præstigiis superstitionisque commentis, in publicam fidelium perniciem, decipi ac dementi; & Luthero ac Calvino, has scilicet Dæmonis præstigias, post tot secula reuelarit.

C A P.